

دشمنی یهود و نصاری با اسلام

خطاب به مسلمانان جهان، بخصوص ملت
مسلمان افغانستان

مؤلف:

شیخ التفسیر ابونعیم یوسفی

عنوان کتاب:

دشمنی یهود و نصاری با اسلام

تألیف:

شیخ التفسیر ابونعیم یوسفی

موضوع:

عقاید کلام - اسلام و ادیان دیگر

نوبت انتشار:

اول (کاغذی)/(دیجیتال)

تاریخ انتشار:

آبان (عقرب) ۱۳۹۴ شمسی، ۱۴۳۶ هجری

منبع:

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

ایمیل:

سایت‌های مجموعه موحدین

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

contact@mowahedin.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات اعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضللله فلا هادي له ونشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له ونشهد ان محمداً عبده ورسوله.

اما بعد:

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ [البقرة: ۱۲۰].

«یهودیان و مسیحیان هرگز از تو خشنود نخواهند شد مگر این که از آیین (تحریف یافته و خواسته های نادرست) ایشان پیروی کنی. بگو تنها هدایت الهی است. و اگر خواسته ها و آرزوهای ایشان را پیروی کنی، بعد از آنکه علم و آگاهی یافته ای (و با دریافت وحی الهی، یقین و اطمینان به تو دست داده است) هیچ سرپرست و یآوری از جانب خدا برای تو نخواهد بود (و خداوند تو را کمک و یاری نخواهد کرد)».

امروز که کفار عالم، به خصوص یهود و نصاری به رهبری مسیحیان به کشور عزیز افغانستان حمله آورده و این کشور را که از زمان ورود اسلام تا به حال مرکز دین و دیانت و ندای الله اکبر بوده و شریعت غراء محمدی قانون اساسی آن بوده است به اشغال خود درآورده اند، وظیفه امت اسلام به خصوص ملت غیور افغانستان در برابر متجاوزان و اشغالگران چیست؟

امت اسلامی و ملت افغان یکی از سه راه را باید انتخاب کنند زیرا راه چهارمی وجود ندارد.

۱- حاکمیت اشغالگران و متجاوزان را تحمل کنند و گوش به فرمان آن‌ها باشند و با آن‌ها مساعدت و همکاری نمایند؛ که خداوند متعال با صراحت و قاطعیت این عمل را رد می‌کند و این چنین مسلمانانی را منافق و خارج شده از دین و مرتد معرفی می‌کند و رفته رفته دین و شریعت غراء محمدی از دستشان خارج می‌شود و صفات کفار به آن‌ها سرایت خواهد کرد.

۲- سکوت مطلق اختیار کنند؛ یعنی، با آن‌ها همکاری نکنند و در مقابل آن‌ها جهاد هم نکنند. این افراد گرچه از گروه اول بهترند اما خداوند عمل این افراد را هم نمی‌پذیرد زیرا اگرچه این افراد کاری به کفار ندارند، اما به طور مسلم کفار با آن‌ها کار دارند و می‌خواهند آن‌ها و فرزندان آن‌ها را مانند خود بی‌غیرت و بی‌دین و بی‌حیا کنند.

۳- بر حسب طاقت خود به مبارزه و مقابله با آن‌ها به پاخیزند و اشغالگران و متجاوزان را از مرز و بوم کشورهای اسلامی به خصوص افغانستان با ذلت و خواری بیرون کنند و در این راه یا آن‌ها را می‌کشند که غازی یا خود کشته می‌شوند که شهید محسوب شده و در هر دو صورت جنت در انتظار آن‌هاست.

صورت اول و دوم، در شرع و عرف، برای مسلمانان قابل عمل نیست و آن‌ها فقط اجازه دارند که به صورت سوم عمل کنند.

لذا، بر همه مسلمانان جهان به خصوص ملت افغانستان لازم و فرض است که به مقابله با اشغالگران و کفار به پا خیزند تا دست این چپاولگران و دشمنان خدا و رسول را از کشور عزیز افغانستان و دیگر کشورهای اسلامی کوتاه کنند.

کفار در حقیقت، همگی دشمنان خدا و رسول و اسلام عزیز بوده‌اند و هستند لیکن از میان ایشان این دو فرقه (یهود و نصاری) بزرگترین دشمنان

اسلام از جانب خداوند معرفی شده‌اند که قرآن مجید گواه بر این مدعی است. ای مسلمانان غیرتمند که به قرآن مجید و سنت رسول الله ﷺ عقیده دارید، بدانید که از عصر پیامبر اسلام محمد رسول الله ﷺ این دو فرقه ملعون، عداوت و دشمنی عمیقی با اسلام و پیامبر اکرم ﷺ و قرآن مجید داشته‌اند.

برای اثبات این موضوع ما تنها با آیات قرآن مجید استدلال می‌کنیم. هنگامی که پیامبر اسلام ﷺ از مکه مکرمه هجرت کردند و در مدینه منوره اقامت نمودند، مخاطبان قرآن و پیامبر اسلام ﷺ، یهود و نصاری (مسیحی‌ها) قرار گرفتند. در حقیقت، آن‌ها مطابق بشارت پیامبر خود به خصوص حضرت عیسیٰ ﷺ، منتظر بعثت پیامبر اسلام ﷺ بودند.

آن‌ها (یهود و نصاری) در مقابل یکدیگر جبهه‌گیری کرده بودند. یهودیان، نصاری را رد می‌کردند و نصاری‌ها، یهودیان را رد می‌کردند و در این باره آیات تورات و انجیل را علیه همدیگر تلاوت می‌کردند؛ چنانکه قرآن مجید اختلاف شدید آن‌ها را مورد بررسی قرار داده‌است.

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الْتَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾﴾
[البقرة: ۱۱۳].

«یهودیان می‌گویند: مسیحیان دارای حق و حقیقتی نبودند و به چیزی بند نیستند و مسیحیان نیز، می‌گویند: یهودیان دارای حق و حقیقت نبودند و به چیزی بند نیستند. در حالی که هر دو دسته، کتاب می‌خوانند (و به گمان خود به کتاب‌های آسمانی خویش استدلال می‌جویند) و افراد نادان (مشرکان که از تورات و انجیل بی‌خبرند) نیز، سخنی همانند سخن آنان

می‌گویند. پس خداوند در روز قیامت میانشان درباره آنچه با یکدیگر اختلاف دارند، داوری خواهد کرد».

توضیح: مراد از کسانی که نمی‌دانند، بی‌سوادان عرب هستند که کتاب آسمانی نداشتند. وقتی می‌دیدند که چه اندازه جدایی و دشمنی و تهمت در میان یهودیان و مسیحیان است و آنان را پایبند به خرافه و افسانه‌هایی می‌دیدند که چندان فرقی با خرافات عرب‌ها و افسانه‌های شرک‌آمیزشان نداشت و مشاهده می‌نمودند که پسران یا دخترانی را به خدای متعال نسبت می‌دادند و آن‌ها را پسران و دختران خداوند به شمار می‌آوردند، پس این قبیل مشرکان از دین یهودیان و مسیحیان دوری می‌کردند و می‌گفتند: آنان دارای حق و حقیقتی نمی‌باشند و بر چیزی بند نیستند. (ترجمه فی ظلال القرآن)

با تشریف‌فرمایی سرور کائنات صلی الله علیه و آله به مدینه منوره و تشکیل حکومت اسلامی به رهبری سید الاولین و آخرین و شکست مشرکان در میادین بدر و احد و با روزافزون شدن عزت و شوکت مهاجران و انصار در میدان‌های نبرد، یهود و نصاری به سرعت تغییر مسیر دادند و در مقابل حامیان دین اسلام، جبهه متحدی تشکیل دادند و علیه اسلام و مسلمانان انواع و اقسام دسیسه‌های ماهرانه خویش را به کار گرفتند و هنگامی که احساس کردند پروانه‌های شمع نبوت تسلیم هستند و سر به خاک مالیده‌اند و همه چیز را قربانی می‌کنند، شیوه تبلیغ خود را عوض کردند و مدعی شدند که فقط یهود و نصاری وارد بهشت می‌شوند و کس دیگری داخل نمی‌شود.

چنانکه قرآن مجید در این باره می‌فرماید:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۱۱﴾ [البقرة: ۱۱۱].

«گویند: جز یهودی یا مسیحی هرگز کسی به بهشت درنیاید (این سخن متکی به دلیل نیست) و جز ادعای عریض و طویل نمی‌باشد (از اینجاست که پروردگار به پیغمبر ﷺ می‌آموزد که ایشان را به مبارزه بخواند و از آنان دلیل بخواهد) بگو: اگر راست می‌گویید، دلیل خویش را بیاورید».

یهود و نصاری وقتی که دیدند، از این روش حامیان دین اسلام و ناصران پیامبر اکرم ﷺ متأثر نشدند و مانند گذشته در تحمل بار شریعت، همدوش پیامبر اسلام ﷺ جدی‌تر شده‌اند و مردمان روز به روز به پاکی و ایمان و اخلاص مسلمانان می‌گروند، برای بقاء خویش، طریقه تبلیغ خود را عوض کردند و مدعی تقدس خود و آباء و اجداد خویش شدند. قرآن مجید این ادعای پوچ آن‌ها را چنین بیان می‌دارد:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّوْهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾
[المائدة: ۱۸].

«یهودیان و مسیحیان می‌گویند که ما پسران و عزیزان خداییم (خداوند متعال به رسول گرامی ﷺ می‌فرماید: که شما به آن‌ها بگویید که اگر شما راست می‌گویید) چرا شما را در برابر گناهانتان عذاب می‌دهد؟ بلکه شما انسان‌هایی مانند سایر انسان‌ها هستید که خداوند آنان را آفریده است. خداوند هر که را بخواهد می‌بخشد و هر که را بخواهد عذاب می‌دهد».

و هنگامی که از جهل و بی‌عملی خود احساس کوچکی می‌کردند، برای تسکین خود و پیروانشان به این شیوه تبلیغ می‌کردند که اگرچه ما از نظر عمل کوتاهی کرده ایم، اما چون پیامبر زاده‌ایم و اولیا زاده‌ایم، مورد شفاعت آن‌ها قرار می‌گیریم و عفو می‌گردیم و عذاب جهنم ما را به هیچ وجه، مس نخواهد کرد؛ البته از میان ما کسانی که خیلی مجرم و جنایتکارند، چند

روزی اگر وارد دوزخ شوند، مسأله‌ای نیست؛ چون مدت ماندنشان در جهنم کم است. قرآن مجید این ادعای آن‌ها را این چنین بیان فرموده است:

﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۰﴾﴾ [البقرة: ۸۰].

«گفتند: (هر چقدر گنهکار باشیم) آتش جز چند روز معدود به ما نخواهد رسید. بگو: آیا از جانب خدا پیمان گرفته‌اید (چون) خدا هرگز خلاف وعده‌اش عمل نمی‌نماید (اطمینان یافته‌اید) یا این که چیزی به خدا نسبت می‌دهید که از آن بی‌خبرید (و دروغ‌هایی بیش نیست)».

و برای این ادعای آن‌ها که ما پیامبر زاده و اولیا زاده‌ایم و انبیا و اولیا از ما شفاعت می‌کنند و ما را از چنگال عذاب خدا نجات می‌دهند؛ خداوند در سوره بقره آیه ۴۸ و ۱۲۲ چنین جواب داده است:

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ كُنْتُمْ كٰفِرِيْنَ ۗ وَاَتَّقُوْا يَوْمًا لَا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ﴿۴۸﴾﴾ [البقرة: ۴۷-۴۸].

«ای بنی اسرائیل، به یاد آورید نعمت مرا که بر شما ارزانی داشتم و این که من شما را (از نظر نعمت‌های گوناگون) بر جهانیان برتری دادم و بترسید از روزی (که در آن به حساب همگان رسیدگی می‌شود) و از دست کسی برای دیگر کاری ساخته نیست و از او میانجیگری پذیرفته نمی‌گردد و از کسی غرامت و جایگزین قبول نمی‌شود و کسی به یاری کسی بر نمی‌خیزد و نمی‌توانند به همدیگر کمک کنند».

خلاصه کلام این که این همه ترفندها و نیرنگ‌ها را بکار می‌برند تا مؤمنان و حامیان دین مبین اسلام را منحرف کنند و مانند خود به کفر و

شرک مبتلا گردانند و قرآن مجید اهداف شوم آن‌ها را در سوره بقره چنین بیان می‌فرماید:

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَصُوا وَأَصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾﴾ [البقرة: ۱۰۹].

«بسیاری از اهل کتاب از روی رشک و حسد که در وجودشان ریشه دوانده است، آرزو دارند که اگر بشود شما را بعد از پذیرش ایمان به جانب کفر باز گردانند و به حال سابقی که داشتید؛ با این که حقانیت اسلام و درستی راهی که برگزیده‌اند و آسمانی بودنش برایشان کاملاً روشن گشته است. پس گذشت نمایید و چشم‌پوشی کنید تا خدا فرمان دهد (که در برابرشان چه کار کنید) بی‌گمان خداوند بر هر چیزی توانا است».

ای مسلمانان جهان، اهل کتاب (یهود و نصاری) قصد کافر کردن شما را دارند و شما تصور می‌کنید که برای رفع احتیاجات شما کوشش و تلاش می‌کنند و چیزهایی را به عنوان هدیه به شما می‌دهند بلکه به یقین بدانید که آن‌ها آرزو دارند در عوض این چیزها، ایمان و غیرت و حیا را از شما بگیرند. پس ای مسلمانان جهان و معتقدان به روز قیامت، دنیای پست و ذلیل را در مقابل آخرت باقی و دائم عوض نکنید و فریب کفار به خصوص آمریکایی‌های بی‌حیا و بی‌غیرت را نخورید و به هشدار قرآن مجید توجه بفرمایید که چه زیبا تعبیر کرده است که بسیاری از یهود و نصاری که دارای کتاب‌های آسمانی هستند، دوست دارند شما را کافر کنند، لذا مواظب باشید زیرا با وجود این که کتاب‌های آسمانی به دست دارند، کافر شده‌اند؛ لیکن شما با داشتن قرآن مجید که کامل‌ترین کتاب رب العالمین است، مانند آن‌ها راه

کفار را پیش نگیرید؛ بلکه به مقابله و مبارزه با آن‌ها برخیزند تا کفر آن‌ها به شما سرایت نکند.

با وجود این همه ترفندها و نیرنگ‌هایی که یهود و نصاری علیه دین اسلام و پیامبر اکرم ﷺ به کار می‌گرفتند و می‌خواستند نهضت اسلامی را که سرور کائنات، آن را رهبری می‌کرد، منحرف کنند و از آن جا که پیامبر اسلام ﷺ برای تمام عالم، مبعوث شده بود، در این فکر و تلاش بود که یهود و نصاری را به هر شیوه‌ای که شده است، خشنود و راضی گرداند تا به واسطه آنها، دین مبین اسلام را به گوشه و کنار دنیا منتشر کند. لیکن خداوند متعال که دانای سرّ و نهان است از درون آن‌ها اطلاع کامل داشت که ذره‌ای طلب هدایت و حقیقت در آن‌ها یافت نمی‌شود. لذا به پیامبر اسلام ﷺ تذکره آکید داد که شما می‌خواهید یهود و نصاری را به هر قیمت که شده است، راضی گردانید؛ لیکن آن‌ها به هیچ عنوان از شما راضی نخواهند شد؛ مگر این که شما از دین آن‌ها تبعیت کنید.

این مطلب را قرآن مجید در سوره بقره چنین بیان فرموده است:

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وِئِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۳۰﴾ [البقرة: ۱۲۰].

«یهودیان و مسیحیان هرگز از تو خشنود نخواهند شد مگر این که از آیین (تحریف‌یافته و خواسته‌های نادرست) ایشان پیروی کنی. بگو: تنها هدایت الهی است. و اگر خواسته‌ها و آرزوهای ایشان را پیروی کنی، بعد از آنکه علم و آگاهی‌یافته‌ای (و با دریافت وحی الهی، یقین و اطمینان به تو دست داده است) هیچ سرپرست و یآوری از جانب خدا برای تو نخواهد بود (و خداوند تو را کمک و یاری نخواهد کرد)».

ای مسلمانان جهان و به خصوص ملت غیور افغانستان، خداوند متعال به شما نصیحت می‌کند که یهود و نصاری به هیچ‌وجه از شما و رسول گرامی شما راضی و خشنود نخواهند شد، مگر این که شما آیین منحرف آن‌ها را اتباع و پیروی کنید.

امروز که هزار و چهارصد سال از ظهور اسلام می‌گذرد و با وجود این که آیین منحرف یهود و نصاری شامل عریانی و برهنگی و بی‌حیایی و بی‌بند و باری است، چگونه شما فکر می‌کنید که آن‌ها از شما خشنود می‌شوند و به بازسازی افغانستان و دیگر کشورهای اسلامی می‌پردازند؟ در حالی که شما عفت و پاکدامنی و حجاب اسلامی را رعایت می‌کنید.

ای مسلمانان غیرتمند و باحیا، آیا تحمل دارید که خدای ناکرده دختران و زنان شما مثل دختران و زنان آمریکایی لخت و عریان و ولگرد باشند. هرگز غیرت اسلامی و دینی شما به شما اجازه نمی‌دهد که آیین منحرف آن‌ها را بپذیرید. پس چطور تصور می‌کنید که آن‌ها با وجود ایمان و غیرت اسلامی شما، برایتان آبادانی می‌کنند. هرگز هرگز!

این تصور خام را از سرتان بیرون کنید و در فکر بقای ایمان و غیرت و حیای اسلامی خود باشید؛ قبل از این که لباس اسلامی شما را از تنتان بیرون کنند و لباس منحط آمریکایی و شیطانی را به تن ملت شریف و غیور شما کنند و به هشدارهای شریعت غراء محمدی و قرآن مجید توجه داشته باشید. خداوند متعال بارها به مسلمانان جهان تذکر می‌دهد که از یاری و همکاری یهود و نصاری پرهیز کنید، چون که آن‌ها با همدیگر یار و یاورند و هرگز به شما محبت نمی‌کنند و اگر با آن‌ها یاری و همکاری و محبت کردید، بدانید که از زمره آنان هستید؛ چنانکه خداوند متعال در کلام خود به ما چنین خطاب می‌فرماید:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾﴾
 [المائدة: ٥١].

«ای مؤمنان، یهودیان و مسیحیان را به دوستی نگیرید (به طریق اولی آنها را به سرپرستی نپذیرید) ایشان برخی دوست بعضی دیگرند (در دشمنی با شما یکسان و برابرند) هر کس از شما با ایشان دوستی ورزد (و آنان را به سرپرستی بپذیرد) بی‌گمان او از جمله ایشان به شمار می‌رود و بدون شک خداوند افراد ستمگر را هدایت نمی‌کند».

آیه مذکور کسانی را که با یهود و نصاری یار و همکار می‌شوند، در صف آنها قرار می‌دهد و به آنها هشدار می‌دهد که حتی اگر شما به آنها محبت کنید و سرپرستی آنها را بپذیرید، آنها با شما دوست نخواهند شد؛ چون که آنها با همدیگر دوست هستند نه با شما و آنها بسیار ظالمنند چون در حق پروردگارتان خیانت کرده‌اند و پیامبر گرامی شما را به عنوان رسول قبول ندارند و کتاب الله (قرآن) را به عنوان کتاب رب العالمین نمی‌پذیرند.

بنابراین، اگر شما واقعاً ایمان به پروردگار و رسولش و کتابش دارید، نباید که با دشمنان او همکاری و همفکری کنید و به آنها محبتی داشته باشید زیرا در غیر این صورت در لیست آنها قرار می‌گیرید و شما هم مثل آنها ظالم به شمار می‌آیید و خداوند ظالمان را هرگز به منزل مقصود؛ یعنی، بهشت برین نمی‌رساند. اگر گفته شود که ما چاره‌ای جز این که از یهود و نصاری اطاعت و پیروی کنیم و با آنها یار و همکار باشیم، نداریم زیرا در صورت عدم همکاری ما با آنها، آنان بر مسلمانان غلبه خواهند کرد و مسلمانان از آنها شکست خواهند خورد. خداوند متعال در آیه ۵۲ سوره

مأئده، این شبهه آن‌ها را خوب جواب داده است زیرا کسانی که چنین تصور می‌کنند، در حقیقت ایمان در قلوب آن‌ها نفوذ نکرده است بلکه درون آن‌ها دچار مرض نفاق و شک و تردید و در واقع آن‌ها منتظر شکست مؤمنانند. این امید همیشه وجود دارد که خداوند متعال دروازه فتح و پیروزی را برای مؤمنان بگشاید و این افراد مریض بر آنچه در فکر خود دارند که مؤمنان شکست می‌خورند و راه فسق و فجور برای آنان باز می‌شود، پشیمان و خاسر خواهند گشت. همان‌گونه که خداوند متعال این مطلب را در قرآن مجید چنین بیان می‌فرماید:

﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٢﴾﴾ [المائدة: ٥٢].

«می‌بینی کسانی را که بیماری (ضعف، شک و نفاق) به دل دارند (در دوستی و یاری یهودیان و مسیحیان) بر یکدیگر سبقت می‌گیرند و می‌گویند: می‌ترسیم که روزگار برگردد و بلایی بر سر ما آید (و به کمک ایشان نیازمند شویم) امید است که خداوند فتح را پیش آورد یا از جانب خود کاری کند (دشمنان اسلام را نابود و منافقان را رسوا نماید) و این دسته از آنچه در دل پنهان داشته‌اند، پشیمان گردند (و بر ضعف و شک و نفاق خود افسوس خورند)».

ای مسلمانان، آیه شریفه به صراحت بر این مطلب دلالت دارد که محبت و معاشرت با مسیحیان و کفار به خاطر مقام و وجهه اجتماعی، نفاق است و در ایمان چنین افرادی شک و تردید وجود دارد و خداوند متعال آن‌ها را در ردیف منافقان حساب کرده است. الله تعالی این مطلب را در آیه ۱۳۸ و ۱۳۹ سوره نساء آشکارا بیان فرموده است:

﴿بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلْبَتَّؤُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾﴾
[النساء: ۱۳۸-۱۳۹].

«به منافقان مژده بده که عذاب دردناکی دارند. این منافقان کسانی هستند که کافران را به جای مؤمنان به سرپرستی و دوستی می گیرند. آیا عزت را در نزد کافران می جویند (چنین چیزی محال است) چرا که عزت و شوکت جملگی از آن خداست و هر که از خدا عزت جوید، کامیاب شود و هر کس از غیر خدا عزت طلبد، ذلیل گردد».

ای مؤمنان، به این فرموده خداوند توجه کنید. خداوند متعال صفتی را برای منافقان بیان کرده است که در این برهه از زمان که وحی جدیدی از آسمان نازل نمی شود و دروازه وحی بسته شده است، منافقان را برای مؤمنین معرفی و مشخص می سازد تا فریب منافقان را که ادعای اسلام دارند، نخورند.

خداوند متعال به صراحت بیان می دارد، کسانی که با کفار و مسیحیان و یهودیان یار و همکارند تا از این راه به چوکی^(۱) و ریاست برسند، منافقند. در حقیقت آن ها عزت چوکی و ریاست را از کفار طلب می کنند. در حالی که هیچ گونه عزتی به کفار داده نشده است و آن ها ذلیل هستند و مورد خشم و غضب خداوند قرار گرفته اند. عزت و ذلت از آن یزدان پاک است. او هر کس را عزت بدهد، عزیز است و هر کس را ذلت بدهد، ذلیل است.

لذا کسانی که امروز عزت را از همکاری با بوش و بلر و شارون می خواهند در حقیقت در دنیا و آخرت ذلیل خواهند شد، مگر این که توبه کنند و از همکاری گذشته خود پشیمان شوند زیرا دروازه توبه برای

۱- نشیمنگاه مرتفع و کرسی و سکو، قراول خانه، محافظ و پاسبان. (مصحح)

توبه‌کنندگان باز است. همچنین در ادامه آیات قبلی، سوره نساء، آیه ۱۴۴ و ۱۴۵ خداوند متعال خطاب به مؤمنان می‌فرماید که غیر از مؤمنان، کفار را دوست و سرپرست نگیرند:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اُتْرِيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرِكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٥﴾﴾ [النساء: ۱۴۴-۱۴۵].

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید، کافران را به جای مؤمنان به دوستی نگیرید؛ مگر می‌خواهید حجت و برهان آشکاری علیه خود به خدا دهید؟ (بر این که شما هم از گروه منافقانید) بی‌گمان منافقان در اعماق دوزخ و در پایین‌ترین مکان آن هستند و هرگز یآوری برای آنان نخواهی یافت (تا به فریادشان برسد و آنان را برهاند)».

ای مؤمنان، خداوند متعال در آیات شریفه به شما تذکر می‌دهد که کفار را دوست و سرپرست خود قرار ندهد، چنانچه شما کفار را یار خود قرار دادید، این کار شما سندی معتبر برای نفاقتان قرار خواهد گرفت؛ آنگاه مؤمنان واقعی هم، خواهند دانست که شما منافق هستید.

لذا کسانی که اکنون با بوش و بلر و شارون همکار و همفکرند و مؤمنان را تعقیب می‌کنند، در نفاق آن‌ها هیچ شک و تردیدی مطابق آیات الهی وجود ندارد و خداوند متعال اعماق جهنم را سرانجام آنان قرار داده است. چنین منافقانی به اسلام و مسلمانان خنجر محکم‌تری نسبت به کفار زده‌اند، زیرا به نام ایمان و اسلام با کفار که دشمن ایمان و اسلام و خدا و رسولند، همکاری و همفکری داشته‌اند؛ مگر کسانی که توبه کنند و از عمل زشت خود که همکاری و همفکری با کفار است، باز گردند و خود را به صفوف مؤمنان برسانند و علیه کفار بجنگند. پس خداوند متعال برای چنین تائبین

و مؤمنینی، اجر عظیم عنایت خواهد کرد؛ چنانکه خداوند متعال در سوره نساء آیه ۱۴۶ فرموده است:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۱۴۶].

«مگر کسانی (از ایشان) که توبه کنند و برگردند و به اصلاح (اعمال و نیات خود) بپردازند و به خدا متوسل شوند و آیین خویش را خالصانه از آن خدا کنند (و فقط و فقط او را بپرستند و به فریاد خوانند و خالق و رازق دانند) پس آنان در زمره مؤمنان خواهند بود (و پاداش مؤمنان را خواهند داشت و خداوند به مؤمنان پاداش بزرگی خواهد داد)».

ای مسلمانان جهان و به خصوص ملت شریف افغانستان، به خطاب‌های خداوند متعال توجه بفرمایید که از دوستی و همکاری و همفکری کفار و به خصوص یهود و نصاری چه ضرر بزرگی متحمل شده‌اید، حتی خداوند متعال کسانی را که با کفار همکار و همفکر شده‌اند یا می‌شوند، در لیست آن‌ها قرار داده است و حکم نفاق آن‌ها را صادر فرموده است اما از جایی که الله تعالی، ارحم الراحمین و غفور و رحیم است، نمی‌خواهد بندگان را از دربارش براند؛ لذا با مزده:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ [النساء: ۱۴۶].

ایشان را نوازش داده است که ای بندگان من، که فریب کفار را خورده‌اید اگر شما از دوستی و همکاری و همفکری کفار توبه کنید و به سوی رب‌العالمین باز گردید و از فساد و از فساد که تا به حال بر اثر همکاری با کفار به وجود آمده بود، باز آید و به اصلاح مفاصد قیام کنید و دین را برای خداوند متعال خالص گردانید؛ یعنی، گوش به فرمان او باشید، دروازه وسیع ارحم

الراحمین باز است و توبه شما را می‌پذیرد و شما را در فهرست مؤمنان قرار می‌دهد و خداوند به مؤمنان اجر عظیم عنایت می‌فرماید.

ای مسلمانان، اگر تا کنون فریب شیاطین انس و جن را خورده‌اید و اغفال شده‌اید و با فرعون‌های زمان همچون بلر و شارون و منافقان و کمونیست‌ها همفکر و همکار بوده‌اید از رحمت‌های وسیع رب‌العالمین ناامید نشوید؛ باز گردید و به اصلاح مفاسد جامعه بپردازید و به همکاری و همفکری طاغوت‌های زمان ادامه ندهید و به فرمان خالق و مالک خویش گوش فرادهید که به من و شما با لطف و احسان خویش خطاب می‌کند که ای کسانی که اظهار ایمان کرده‌اید و خود را مؤمن می‌دانید، دشمنان من و دشمنان خود را (یهود و نصاری و دیگر کفار) دوست و سرپرست قرار ندهید. چنانکه در سوره مبارکه ممتحنه فرموده است:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ ثَلُقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُؤَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ [الممتحنة: ۱].

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید، دشمنان مرا و دشمنان خود را دوست قرار ندهید و با آن‌ها دوستی نکنید چون که آن‌ها منکر حق و حقیقت‌اند که نزد شما آمده است (یعنی، قرآن مجید و پیامبر اسلام)».

ای کسانی که اظهار می‌دارید که خداوند متعال رب و مالک و خالق و رازق شماست توجه داشته باشید که شما محمد ﷺ را به عنوان رسول الله ﷺ و قرآن را به عنوان کلام الله پذیرفته‌اید.

لذا دشمنان الله و دشمنان خود را هرگز دوست و ولی نگیرید. این از لطف و احسان رب‌العالمین است که دشمنان مسلمانان را دشمنان خود معرفی می‌کند و از محبت کردن به آن‌ها منع می‌کند. همکاری و همفکری با کفار دلیل محبت به آن‌هاست. در واقع همه مسلمانان جهان از طرف

رب‌العالمین مأموریت دارند که با دشمنان خداوند متعال و دشمنان خود نبرد کنند و با آن‌ها به جنگ پردازند به خصوص هنگامی که آن‌ها مهاجم و اشغالگر باشند. ارشاد رب‌العالمین است:

﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة: ۳۶].

«و همگی با مشرکان بجنگید چنانکه آنان همگی با شما می جنگند و بدانید که خدا با پرهیزگاران است.».

امروز ما مسلمانان جهان شاهدیم که تمام کفار به خصوص یهود و نصاری برای نابود کردن آیین اسلام بسیج شده‌اند؛ پس مسلمانان جهان اگر ایمان به فرمان رب‌العالمین دارند، لازم و فرض است که در برابر آن‌ها بسیج شوند و فرمان خداوند متعال را اطاعت کنند و بدانند که نصرت خداوند متعال با کسانی است که از فرمان او اطاعت می‌کنند. در طول تاریخ ۱۴۰۰ ساله مسلمانان، هر زمان که یهود و نصاری با شعار مذهبی یا دینی با مسلمانان جنگیدند، ضربات بسیار کاری و محکمی از مسلمانان خورده‌اند، لذا آن‌ها به این فکر افتادند و در قوانین خود این امر را تصویب کرده‌اند که اگر بر مسلمانان حمله می‌شود، نباید با نام دین و مذهب این کار صورت گیرد بلکه با عنوان‌های دیگری بجنگند. چنانکه در این برهه از زمان، به مسلمانان لقب تروریسم داده و با آن‌ها می‌جنگند و به بهانه سرکوبی تروریسم، مسلمانان واقعی را در گوشه و کنار دنیا به خاک و خون می‌کشند. لذا بر مسلمانان لازم و ضروری است که از چرب زبانی و ظاهر فریبنده کفار فریب نخورند بلکه مطابق فرمان خداوند متعال به جنگ با کفار و مشرکان به خصوص یهود و نصاری به پا خیزند و خود را مستحق

انعام‌های عظیم خداوند متعال گردانند. در آیه ۲۹، سوره توبه خداوند متعال چنین ارشاد فرموده است:

﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ [التوبة: ۲۹].

«بجنگید با کسانی که به خدای یکتا ایمان نمی‌آورند و ایمان ندارند به روز قیامت و حرام نمی‌دانند آنچه خدا و پیامبرش آن را حرام کرده‌اند و نمی‌گیرند دین حق (اسلام را که ناسخ ادیان دیگر است) را از کسانی که به آن‌ها کتاب آسمانی داده شده است (یهود و نصاری) تا این که بدهند جزیه (جزیه و خراجی که برای آنان تعیین می‌شود تا هر ساله به دست خود به حکومت اسلامی بپردازند) در حالی که آنان ذلیل هستند (یعنی، به حالت فروتنی و اطاعت یا ذلت و خواری و اطاعت از احکام اسلام باید این کار را انجام دهند)».

ای مسلمانان جهان، اگر ایمان به قرآن مجید دارید، فرمان خداوند متعال را اطاعت کنید و به مقابله با یهود و نصاری به پا خیزید. و با آن‌ها قتال (جنگ) کنید به خصوص در این زمان که آن‌ها بر خاک عزیز افغانستان، عراق و فلسطین هجوم برده‌اند و آن را به اشغال خود درآورده‌اند.

خداوند متعال در این آیه شریفه، دلایل قتال با یهود و نصاری را بیان می‌فرماید:

۱- آن‌ها به خداوند و روز رستاخیز (قیامت) ایمان ندارند؛ یعنی، به آنچه بر محمد رسول الله ﷺ نازل شده است، ایمان ندارند و معاد (قیامت) را چنانکه حق ایمان به آن است، قبول ندارند.

۲- آنچه خداوند متعال و رسول گرامی اش حرام قرار داده است، حرام نمی‌دانند مانند شراب، زنا، گوشت خوک، عریانی و بی‌حجابی که همه این‌ها از دیدگاه شریعت غراء (روشن) محمدی حرام هستند و کسی که این‌ها را حلال بداند کافر مطلق است و مستحق قتال می‌باشد.

در عصر حاضر، کفار دنیا به خصوص یهود و نصاری، شراب‌نوشی و زناکاری و حرام‌زادگی را حرام نمی‌دانند و در این فکرند که این فرهنگ منحرف خود را در میان مسلمانان هم، رواج دهند. آن‌ها از کنار اینگونه مسایل بسیار سرسری می‌گذرند؛ به طور مثال: رئیس جمهور آمریکا (کلینتون) زنا می‌کند و این خبر در تمام عالم منتشر می‌شود اما می‌بینیم که کفر جهانی بسیار سرسری از کنار این موضوع گذر می‌کند و توجهی به این مسأله نمی‌کند و به یک ملامت جزئی اکتفا می‌کنند. در حالی که این عمل از پایین‌ترین فرد در حکومت اسلامی پذیرفته نیست، چه رسد به رئیس حکومت در شریعت غراء محمدی؛ و جزای چنین افرادی سنگسار است.

بر اثر این بی‌بند و باری و زنا خداوند متعال مرض‌های گوناگونی از جمله: ایدز را بر آن‌ها مسلط نموده است و آن‌ها با ورود به افغانستان می‌خواهند این عذاب الهی را به ملت افغانستان منتقل کنند (خداوند متعال جزای اعمال زشت آن‌ها را به زودی زود به آن‌ها بچشاند).

پس ای مسلمانان غیور جهان و مسلمانان افغانستان، به پا خیزید و جلوی این سیل کفر و الحاد و بی‌حیایی را بگیرید و یقین بدانید اگر شما به مقابله و نبرد علیه کفر جهانی به پا نخیزید و با آن‌ها جهاد و قتال نکنید. آن‌ها لباس زنان شما را مانند زنان خود بیرون خواهند آورد و عفت و حیا را

از مسلمانان خواهند گرفت و بی‌عفتی و فحشا را در میان مسلمانان پخش خواهند کرد که نتیجه بی‌عفتی عدم ایمان و کفر است.

پیامبر اسلام ﷺ فرمودند که حیا و ایمان قرین همدیگرند و هیچ‌کدام بدون دیگری باقی نمی‌ماند. اگر حیا برود، ایمان هم می‌رود و اگر ایمان برود، حیا هم رخت برمی‌بندد و از بین می‌رود و شراب‌نوشی موجب بی‌حیایی و زناکاری می‌شود.

امروز که آمریکایی‌های از خدا بی‌خبر، فرهنگ منحط خود را در افغانستان عرضه نمودند، بر شما مسلمانان غیور فرض است که در مقابل آن‌ها بسیج شوید و آن‌ها را مجبور به بازگشت کنید. همان‌گونه که در برابر روس‌های از خدا بی‌خبر بسیج شدید و جهاد کردید و در دنیا نزد ملت‌های جهان و مسلمانان، مجاهد و مبارز شناخته شدید و به عنوان ملت غیور افغانستان معروف گشتید. اکنون زمان آن رسیده است که با جرثومه^(۱) کفر جهانی و مستکبران بین‌المللی؛ یعنی، آمریکا به نبرد برخیزید تا خداوند متعال به دست شما مستضعفان، پوزه آن‌ها را به خاک بمالد؛ چنانکه پوزه برادرانش؛ یعنی، روس‌ها و انگلیسی‌ها را به دست شما ملت مجاهد افغانستان به خاک مالیده است.

بدانید ای مسلمانان جهان و افغانستان، اگر از جهاد و قتال با کفار عقب‌نشینی کردید، خداوند در دنیا و آخرت جامه ذلت و خواری را بر تن شما می‌کند و در دنیا و آخرت ضرر می‌کنید. بزرگترین ضرر شما در دنیا و آخرت، کفر آن‌هاست که در میان شما و نسل‌های آینده شما پخش می‌شود و خداوند متعال به ما هشدار داده است که اگر از جهاد دست کشیدید، منتظر عذاب‌های خداوند متعال باشید و فرموده است: اگر متعلقان شما؛

۱- اصل و بن هر چیزی، گونه‌ای درخت، خاکی که باد آن را می‌برد.

یعنی، پدران و مادران (فرزندان و همسران و اقوام) که کفر را دوست دارند و همچنین اموال و دارایی و تجارت و ساختمان‌های شیک، شما را از جهاد در راه خدا منع کند، منتظر عذاب‌های گوناگون در دنیا و آخرت باشید و خداوند متعال هرگز قوم‌های ظالم را به مقصد نمی‌رساند. چنانکه خداوند این مطلب را در سوره توبه چنین بیان فرموده است:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَاءَ اِنَّ اَسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَّجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهِ فَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرٍ وَّاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٤﴾﴾ [التوبة: ۲۳-۲۴].

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید (و ادعای ایمان می‌کنید) اگر پدران و اجداد و برادرانتان کفر را در مقابل ایمان محبوب می‌دارند، به دوستی نگیرید و کسانی از شما مسلمانان که با آنان دوستی کنند، ایشانند ستمگران (که دوستی را در غیر محل آن قرار دادند). اگر پدران و پسران و برادران و زنان و خاندان شما و اموالی که گرد آورده‌اید و تجارتي که از کسادهای بیمناکید و سراهایی را که خوش می‌دارید نزد شما از خدا و پیامبرش و جهاد در راه وی دوست داشتنی تر است پس منتظر باشید تا خدا فرمانش را (به اجرا در) آورد و خداوند گروه فاسقان را راهنمایی نمی‌کند».

ای مسلمانان جهان، این تهدید بزرگی از طرف پروردگار زمین و آسمان و اختیاردار آنچه شما در اختیار دارید، است؛ پس توجه داشته باشید که نعمت‌های ابدی آخرت را به خاطر کسی یا چیزی از کالاهای دنیا از دست ندهید. و اگر به فرض آباء و اجداد و اولاد شما، کفر جهانی و نظام کفری را دوست دارند؛ یعنی، خلقی و پرچمی و کمونیست یا شعله‌ای و ملحدند، هرگز

آن‌ها را دوست قرار ندهید بلکه به مقابله با آن‌ها به پا خیزید و نگذارید که اندیشه‌های کفار را منتشر کنند و همچنین برادران و همسران و افراد قبیله و غیره و اموال و تجارتخانه‌ها و ساختمان‌های شیک که مورد پسندتان هستند، شما را از خداوند کریم و رسول گرامی اش؛ یعنی، اطاعت الله و رسول و جهاد در راه او منع نکنند. اگر محبت این اشیاء شما را از جهاد در راه خدا منع کند، پس منتظر عذاب الهی باشید و خداوند متعال ملت‌هایی را که از زیر طاعت او بیرون می‌روند، هرگز به مقصد نمی‌رساند بلکه در مسیر خود به عذاب دائمی گرفتار می‌شوند؛ اینان هستند که خداوند متعال در حقشان می‌فرماید:

﴿خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ [الحج: ۱۱].

«این‌ها در دنیا و آخرت ضرر کردند و این است همان ضرر و نقصان آشکار».

مؤمنان باید به تذکرات رب‌العالمین توجه داشته باشند و توقع خیر و نیکی و بازسازی را از کفار به خصوص یهود و نصاری نداشته باشند. خداوند در سوره بقره آیه ۲۱۷ چه زیبا فرموده است:

﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقْتِلُونَكُم حَتَّىٰ يَرُدُّوكُم عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُم عَن دِينِهِ فَمَا لَهُ مِن شَيْءٍ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ [البقرة: ۲۱۷].

«مشرکان دائماً با شما خواهند جنگید تا اگر بتوانند شما را از دینتان برگردانند و هر کس از شما از آیین خود برگردد و در حال کفر بمیرد، چنین کسانی اعمالشان در دنیا و آخرت بر باد می‌رود و ایشان یاران آتش جهنم می‌باشند و در آن همیشگی می‌مانند».

این آیه شریفه به ما مسلمانان جهان به صراحت تذکر می‌دهد که کفار عالم به ویژه یهود و نصاری با شما پیوسته می‌جنگند تا این که شما را از آیین بر حق اسلام (اگر توان آن را داشته باشند) برگردانند. البته هر کس از شما از دین بر حق اسلام خارج گردد و به آیین باطل آن‌ها درآید و در همین حال بمیرد و توبه نصیب او نشود برای همیشه در جهنم می‌ماند. لذا ای مسلمانان جهان، یهود و نصاری دشمن ایمان و آیین شما هستند و دین و آیین اسلامی و شعائر مذهبی شما را نمی‌پسندند و تا شما را (نعوذبالله) مرتد نکنند و آیین منحط خود را به شما منتقل نکنند از شما راضی و خشنود نخواهند شد. لذا ای مسلمانان جهان و به خصوص ملت مؤمن و شریف و غیور افغانستان، اکنون که کفر جهانی و مستکبر و یکه تاز جهان، به افغانستان هجوم آورده است و هدفش فقط مرتد کردن مسلمانان و به خصوص ملت غیور و مجاهد افغانستان است و اکثر ملت‌های دیگر را مانند خود عریان و بی‌غیرت کرده‌اند، همفکر و همکار آن‌ها نباشید تاریخ و عزت جهانی خود را (که ملت افغان زیر سلطه هیچ قدرتی از قدرت‌های زورگو و مستکبر دنیا نمی‌رود و گردن را جلوی آن‌ها خم نمی‌کند) با جهاد و پیکار با جنایتکاران و خونخواران آمریکایی و ستمگران روزگار که هزاران طفل و پیر و جوان را زیر بمب‌های خوشه‌ای و چند تنی خرد کرده‌اند، تکرار کنید و به مژده‌ها و نویدهای الهی که برای مجاهدان فی سبیل‌الله وعده داده است، یقین و باور داشته باشید و برای برافراشتن پرچم اسلام و حاکمیت حدود و مقررات الهی به جهاد و نبرد با دشمنان خدا و رسول خدا ﷺ و قرآن مجید به پا خیزید و خود را مصداق آیه‌های متعددی از قرآن مجید که در باره جهاد و فضیلت مجاهدان نازل شده است، قرار دهید.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۱۸﴾﴾ [البقرة: ۲۱۸].

«یقیناً آنانی که ایمان آورده‌اند و کسانی که در راه خدا هجرت و جهاد می‌کنند آن‌ها به رحمت‌های وسیع الله امیدوارند و خداوند متعال نسبت به آنان بخشنده و مهربان است.»

همچنین خداوند متعال در کتاب‌های آسمانی مثل تورات و انجیل و قرآن مجید وعده بهشت را به مجاهدان داده‌است.

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۱﴾﴾ [التوبة: ۱۱۱].

«یقیناً خداوند متعال خریدار جان و مال مؤمنان است که در عوض به آن‌ها بهشت برین را عنایت بفرماید در حالی که مؤمنان در راه خداوند متعال قتال می‌کنند (با دشمنان خداوند متعال) پس می‌کشند آن‌ها را و کشته می‌شوند. خداوند متعال در تورات و انجیل و قرآن وعده حق فرموده است (که آن‌ها را در بهشت برین داخل می‌فرماید) چه کسی بیشتر از خداوند متعال می‌تواند به وعده‌های خود عمل کند؟ پس خوشحال شوید به معامله‌ای که شما آن را انجام داده‌اید و این است کامیابی بزرگی.»

ای مسلمانان جهان، به این تجارت عظیم توجه داشته باشید که خالق و مالک هر چیزی، به مجاهدان نوید و مزده می‌دهد که خریدار جان و مال آن‌هاست تا در عوض آن بهشت برین را بدهد؛ در حالی که در حقیقت، جان و مال از اوست، اما او با لطف و احسان، ذات اقدسش را مشتری و مجاهدان

را با بیع معرفی می‌فرماید. چه احسانی می‌تواند بالاتر از این باشد؟ با بیان یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون و یقتلون تصویر عملی خرید و فروش را بیان فرموده است. کسانی که در راه خدا با دشمنان خدا قتال می‌کنند در حقیقت فروشنده جان و مال خود هستند و خداوند متعال خریدار جان و مال مؤمنان است در مقابل جنت برین.

مجاهدان در راه خدا از دو حال خالی نیستند: یا شهید می‌شوند یا غازی که در هر دو صورت، مژده بهشت و مغفرت ذنوب به آن‌ها داده شده است. چنانکه خداوند متعال این مطلب را در سوره آل عمران، آیه ۱۹۵ بیان فرموده است:

﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِمَّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾ لَا يَغْرَتُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۹۶﴾ مَتَّعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹۷﴾﴾ [آل عمران: ۱۹۵-۱۹۷].

«آنان که هجرت کردند و از خانه‌هایشان رانده شدند و در راه من اذیت و آزار شدند و جنگیدند و کشته شدند، به تحقیق که گناهانشان را می‌بخشم و آن‌ها را به بهشت داخل می‌کنم بهشتی که جویبارها در زیر (درختان) آن روان است این پاداش از سوی خداوند است (به ایشان) و پاداش نیکو تنها نزد خداست.»

رفت و آمد (پیروزمندانه، اشتغال به کسب و تجارت و به سر بردن در ناز و نعمت) کافران در شهرها تو را نفریبند که این متاع ناچیزی است. سپس به دنبال این نعمت و قدرت ناچیز ظاهری، جایگاهشان دوزخ است و چه بد جایگاهی است!

ای مسلمانان جهان، بکوشید تا مصداق این آیات شریفه گردید. خداوند متعال در این آیه شریفه به کسانی که بعد از ایمان دارای پنج صفت باشند، وعده مغفرت و بهشت را به صورت مؤکد داده است؛ زیرا هر فرد مؤمن می‌خواهد که مورد عفو قرار گیرد و در بهشت برین داخل شود. خداوند متعال می‌فرماید: کسانی که بعد از ایمان دارای این صفات پنجگانه باشند به وحدانیتهم قسم می‌خورم که آن‌ها را عفو کنم و در بهشت برین که مورد رضایت و خشنودی من است، آن‌ها را داخل کنم.

۱- از محلی که دین او در خطر است، هجرت کند.

۲- از شهر و دیار خود به خاطر اسلام و دین اخراج شوند.

۳- در راه خدا اذیت و آزار بینند و آن را تحمل کنند.

۴- در راه خدا جهاد کنند و کفار حربی را بکشند.

۵- در راه خدا جان خود را فدا کرده و شهید شوند.

همچنین در سوره نساء آیه ۱۷۴ ارشاد فرموده است:

﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۷۶﴾﴾ [النساء: ۷۴].

«باید کسانی در راه خدا بجنگند که زندگی دنیا را به آخرت می‌فروشند (و فانی را با باقی معاوضه می‌کنند) و هر کس در راه خدا بجنگد و کشته شود یا این که پیروز گردد (در هر دو صورت در آخرت) پاداش بزرگی به او می‌دهیم.»

خداوند در هر جا که نام جنگ و جهاد برده می‌شود، قید فی سبیل‌الله را متذکر می‌شود چرا که اسلام جنگی را که غیر از این هدف باشد به رسمیت نمی‌شناسد، جنگی که برای غنیمت و غلبه و قدرت یا برای مجد و عظمت شخصی یا نژادی باشد، قبول ندارد. اسلام برای تسلط و چیرگی بر سرزمین

نمی‌جنگد. اسلام برای غلبه یافتن بر ساکنان محلی به جنگ نمی‌پردازد. اسلام نمی‌جنگد تا مانند مستکبران مواد خام کارخانه‌ای صنعتی خود را تأمین کند و بازارهایی را برای کالاهای تولیدی خود بیاید یا در مستعمره‌ها و شبه مستعمره‌ها برای سرمایه‌گذاری، جا و مکانی پیدا کند. اسلام هرگز نمی‌جنگد تا کسب عظمت و قدرت برای کسی، خاندانی، طبقه و نژادی، دولت و کشوری یا ملتی بکند بلکه اسلام تنها و تنها به خاطر رضای خداوند می‌جنگد، برای برافراشتن فرمان الهی در زمین، برای استقرار برنامه و برپایی و اجرای عدالت مطلق خداوند سبحان در میان مردمان و هر کس در عقیده‌ای که دارد، آزاد است و اسلام به اجبار به او تحمیل نمی‌شود و در فضای آرام حکومت اسلامی می‌تواند دربارهٔ اسلام تحقیق کند و پذیرای آن شود. هنگامی که یک مسلمان بیرون می‌رود تا در راه خدا بجنگد و هدفش حاکم کردن قانون خداوند در زمین باشد، سپس در چنین جنگی کشته شود، شهید خواهد بود و در پیشگاه جهان‌آفرین در جایگاه شهدا قرار خواهد گرفت.

اما اگر مسلمانی برای هدف دیگری جز این هدف بیرون رود، شهید گفته نمی‌شود و چشم به راه پاداش خود از پیشگاه خداوند نباشد بلکه چشم به راه دریافت پاداش از نزد کسی باشد که به خاطر مرام و مقصد او بیرون آمده است و جنگیده و جان داده است کسانی که چنین فردی را شهید بنامند بر خداوند دروغ می‌بندند زیرا این افراد را خداوند به عنوان شهید نمی‌شناسد و آن‌ها به خاطر خدا جان نداده‌اند بلکه به خاطر خواهش نفس خود جنگیده‌اند و جان داده‌اند.

پس باید کسانی در راه خدا بجنگند که دنیا را می‌فروشند تا با آن آخرت را خریداری کنند و در این صورت است که رحمت و نعمت بزرگی از جانب خداوند به ایشان تعلق می‌گیرد خواه در راه خدا کشته یا پیروز شده باشند

هر دو گروه مورد عنایت کریمانه یزدان قرار می‌گیرند و به پاداش بزرگ ایزد سبحان نایل می‌شوند.

﴿وَمَنْ يُقْتَلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُتْلُ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾
[النساء: ۷۴].

«هر کس در راه خدا بجنگد و کشته شود یا این که پیروز گردد، پاداش بزرگی به او خواهیم داد.»

خداوند متعال در قرآن مجید با این برنامه به بالا بردن مقام چنین انسان‌هایی می‌پردازد و آنان را به نعمت و رحمت خداوند امیدوار می‌کند و در هر صورت (شهید شدن و غازی شدن) دل‌هایشان را مایل به الطاف یزدان و فضل بیکران خدای مهربان می‌نماید و بیم این انسان‌های وارسته را از کشته شدن می‌کاهد و عشق به غنیمت را نیز، در دل آن‌ها کم و ناچیز می‌گرداند و به ایشان می‌آموزد که زنده ماندن یا غنیمت بردن در مقایسه با فضل عظیم و لطف عمومی خداوند ارزش و بهایی ندارد. از سوی دیگر، قرآن مجید با این بیان، مؤمنان را از معامله ای زیانبار گریزان می‌کند زیرا آخرت را به دنیا فروختن ضرر و زیان جبران‌ناپذیری دارد و اگر آنان آخرت را به دنیا بدهند و توسط دنیا آخرت را نخرند، معامله زیانباری کرده‌اند؛ چه غنیمت به دست آورده باشند چه نیاورده باشند؛ ضرر و زیان آشکاری است. دنیا در برابر آخرت چیست؟ دنیا کجا و آخرت کجا؟ آیا اموال و دارایی را به غنیمت بردن در برابر فضل و رحمت خدا اندک نیست؟ مگر نه این است که رحمت و فضل یزدان، هم شامل دارایی است و هم در برگیرنده غیر آن؟!

ای مسلمانان جهان، به تذکرات پروردگارتان که خالق و مالک هر چیز است، توجه بفرمایید. غفلت نکنید و خود را نادان نشان ندهید. فریب کالاهای دنیا را نخورید و به خاطر کالای دنیا، دین مبین اسلام را نفروشید. ایمان خودتان را به خاطر پست و مقامی که توقع آن را از کفار دارید، عوض

نکنید. بلکه با دشمنان خدا و رسول پیکار کنید و آن‌ها را از سرزمین قرآن مجید و سرزمین مسلمانان مانند روس‌های ملعون به نیروی جهاد بیرون برانید و آن‌ها را که دین اسلام و شعائر اسلامی را تمسخر و استهزاء می‌کنند، هرگز به دوستی نگیرید. علت عدم محبت و دوستی با کفار را خداوند بیان می‌فرماید:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مَّؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾﴾ [المائدة: ٥٧-٥٨].

«ای مؤمنان، کسانی را از اهل کتاب و کافران به دوستی نگیرید که دین شما را مسخره می‌کنند و به بازی می‌گیرند. از خداوند بترسید (و دشمنان آیین خود را دوست و یار خود ندانید) اگر از مؤمنان (راستین و واقعی) هستید. آنان هنگامی که اذان می‌گویند و مردمان را به نماز می‌خوانند، نماز را به باد مسخره می‌گیرند و بازیچه‌اش قرار می‌دهند و (به آن می‌خندند و تمسخرش می‌کنند) این کارشان بدان خاطر است که ایشان انسان‌های نفهم و بی‌شعوری هستند (گمراهی را از هدایت نمی‌شناسند و هدف و حکمت نماز را درک نمی‌کنند)».

شرایط فعلی، هر مسلمان با غیرت و باحمیتی را می‌شوراند. مسلمانی که صاحب عزت و کرامت در نزد پروردگار است وقتی به آیینش توهین و به عبادتش اهانت شود و نمازش مورد تحقیر قرار گیرد و ایستادن او در پیشگاه خالقش به استهزاء و تمسخر گرفته شود و بازیچه و مایه شوخی این و آن گردد، چگونه امکان دارد با اهانت کنندگان طرح دوستی بریزد؟ دوستی بین کسانی که ایمان دارند و کسانی که بی‌ایمان و کم‌خردند و به

چنین اعمال زشتی دست می‌زنند! کسی که عقل سالم داشته باشد، دین خدا را به تمسخر نمی‌گیرد و عبادت معتقدان به یزدان را مورد استهزاء قرار نمی‌دهد.

زیرا عقل، زمانی که سالم است و در جهت صحیح قرار می‌گیرد، در یکایک اشیا پیرامون خود، الهام‌ها و اشاراتی از ایمان به خداوند را دریافت می‌دارد و می‌بیند؛ اما هنگامی که عقل تباه گردد و مختل و منحرف شود و بی‌راهه را پیش گیرد، چنین الهام‌ها و اشاراتی را نمی‌بیند؛ زیرا در این هنگام روابط میان او و کل هستی تباه می‌شود و به هم می‌خورد در حالی که سراسر هستی بیانگر وجود خداوندگار جهان است، آن خداوندی که سزاوار پرستش و بزرگداشت است.

برگ درختان سبز در نظر هوشیار هر ورقش دفترست معرفت کردگار

عقل، زمانی که سالم و راست رو باشد، شکوه پرستش پروردگار جهان را درک می‌کند و به بزرگی و والایی پرستش وی پی می‌برد و دیگر پرستش او را به بازی و شوخی نمی‌گیرد و تمسخر و استهزاء را روا نمی‌دارد.

این نوع تمسخرها و بازیچه‌سازی‌ها که قرآن یادآور می‌شود، زمانی از یهود سر می‌زد که قرآن بر قلب مبارک آن حضرت ﷺ نازل می‌شد، اما از بررسی تاریخ زندگی پیامبر اکرم ﷺ متوجه نمی‌شویم که چنین کارهای زشتی از مسیحیان سرزده باشد. خداوند سبحان برای گروه مسلمانان، قاعده جهان‌بینی و برنامه و اساس زندگی دائمی آنان را طرح‌ریزی و بنیانگذاری می‌کند. خداوند متعال بهتر می‌داند که در آینده برای نسل‌های بعدی از مسلمانان چه اتفاقاتی رخ خواهد داد، هم‌اکنون ما مسلمانان دیده‌ایم و می‌بینیم که دشمنان این دین و کینه‌توزان، بر گروه مسلمانان در طول تاریخ دور و دراز دیروز و امروز از سوی کسانی که می‌گویند ما مسیحی هستیم و تعدادشان هم از یهودیان و مشرکان بیشتر است، چه

جنایاتی رخ داده است و رخ می‌دهد. این مسیحیان مانند همان یهودیان صدر اسلام، کمر دشمنی با اسلام را بسته‌اند و دام حيله و نیرنگ بر سر راه آن گسترده‌اند و قرن‌های پیاپی در کمین اسلام نشستند و در اندیشه نابودی آن بوده‌اند. از زمان سیدنا ابوبکر صدیق رضی الله عنه و عمر فاروق رضی الله عنه و حتی زمان حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و آله مسیحیان جنگ‌های تمام عیاری را با اسلام آغاز کرده‌اند و آتش جنگ همیشه مابین این دو گروه حق و باطل شعله‌ور و فروزان بوده است. تا جایی که جنگ‌های صلیبی میان مسلمانان و مسیحیان درگرفت. بعد از آن، قضیه شرق به میان آمد و قضیه‌ای که در آن تمام حکومت‌های مسیحی گرد یکدیگر جمع شدند و متحد گشتند تا بساط خلافت اسلامی را برچینند و آن را به گوشه‌ای از تاریخ بسپارند تا این که به نام استعمار و آبادانی بر کشورهای اسلامی چیره شدند. آن استعماری که مسیحیت خود را در درون پنهان می‌کرد، اما مسیحی بودن این استعمار عیان بود که گاه از زبان‌شان می‌پرید و بر رخسارشان نمایان می‌گشت. بعد از استعمار، سر و کله تبشیر و تبلیغ مسیحیت پیدا شد که برای استعمار شرایط را آماده کرد و با آن همدست شد.

بعد از ضعف کشورهای اسلامی در زمینه امور نظامی و تسلیحاتی و همینطور در زمینه تقوا و خداترسی، هر چند صباحی شاهدیم که بر کشورهای اسلامی می‌تازند و مسلمانان را به خاک و خون می‌کشند. عموم این جنگ‌ها از طرف مشرکان بر سربازان واقعی این دین صورت می‌گیرد که در همه جنگ‌ها، یهودیان و مسیحیان شرکت دارند و برای مقابله با مؤمنان واقعی دست یکدیگر را می‌فشارند.

قرآن از جانب رب‌العالمین نازل شده است تا قانون اساسی هر مسلمان تا روز قیامت باشد. کتابی که اساس جهان‌بینی، عقیده و ایدئولوژی ملت

مسلمان را پایه‌ریزی می‌کند و در عین حال نظام اجتماعی این ملت را می‌سازد.

خداوند متعال در قرآن مجید اهداف و برنامه‌های مسلمانان را در آینده به آن‌ها می‌دهد و طرح و نقشهٔ اجرای آن را نیز، به آن‌ها می‌آموزد.

این همان کتابی است که به ملت مسلمان می‌آموزد که دوستی ایشان جز با خدا و رسول خدا ﷺ و مؤمنان نباشد. به آن‌ها تعلیم می‌دهد که با یهود و نصاری و کافران دوستی نکنند. این مطلب را قاطعانه بیان می‌دارد و برای این امر در جاهای متعددی مؤمنان را متذکر می‌شود.

این آیین به پیروان خود دستور می‌دهد که در برابر یهود و نصاری از رفتاری که با خلق و خوی اسلامی منافات دارد، اجتناب کنند؛ اما موالات (دوستی) و همکاری میان مسلمانان و اهل کتاب نمی‌تواند وجود داشته باشد؛ زیرا همیاری در زندگی مسلمان در دین و جهاد برای برپایی برنامهٔ دین و استوار داشتن نظام اسلامی، در زندگی مردمان است. پس چگونه همیاری در این امر میان مسلمانان و غیر مسلمان برقرار می‌گردد؟ این مسأله بسیار جدی و مهم است و سهل‌انگاری و سستی را به هیچ‌وجه نمی‌پذیرد. و خداوند متعال بارها خطاب به مؤمنان فرموده است که مسألهٔ موالات و همکاری با کفار را جدی بگیرید زیرا سهل‌انگاری در آن، شما را از اسلام خارج می‌کند.

خداوند متعال به پیامبر اکرم ﷺ خطاب می‌فرماید که با اهل کتاب روبرو شود و از آن‌ها بپرسد که چه چیزی را در مؤمنان و مسلمانان ناپسند می‌بینید که اینگونه کمر به عداوت و دشمنی با مسلمانان بسته‌اید؟ آیا ایمان آن‌ها به خدا و کتاب‌های آسمانی و پیامبران الهی سبب این عداوت شده است؟ شکی نیست که مومن بودن مسلمانان سبب نارضایتی آن‌ها شده است زیرا اهل کتاب بیشترشان فاسق و خارج از دین به شمار می‌آیند.

این رویارویی با وجود این که برای اهل کتاب شرم‌آور است، اما پرده از سبب اصلی این عداوت و جدایی برمی‌دارد.

﴿قُلْ يَا هَلْهُنَّ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ أَمَرْنَا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ﴾ ﴿۵۹﴾ قُلْ هَلْ أُنبِئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَعَنَهُ اللَّهُ وَعَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَاةَ وَالْحَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿۶۰﴾ [المائدة: ۵۹-۶۰].

«ای پیغمبر، بگو: ای اهل کتاب، آیا بر ما خورده (عیب) می‌گیرید؟ مگر ما چه کرده‌ایم جز این که به خداوند و به چیزی که بر ما و بر شما نازل شده است، ایمان داریم؛ این کار شما ناشی از عدم ایمان است و هم بدین خاطر است که بیشتر شما فاسق (و خارج از شریعت الهی) هستید. بگو: آیا شما را با خبر کنم از چیزی که پاداش بهتری (نسبت به آن چیزی که بر ما خورده می‌گیرد) دارد؟ (این کردار شما است) شما کسانی هستید که خداوند آنان را نفرین و از رحمت خود دور کرده است و بر ایشان خشم گرفته (با مسخ قلوبشان) و از آن‌ها میمون‌ها و خوک‌هایی ساخته است (و کسانی را پدیدار نموده است) که شیطان را پرستیده‌اند».

آنان (از هر کس دیگری) موقعیت و منزلتشان بدتر و از نظر طریقه منحرف‌تر و گمراه‌ترند. این پرسش که خداوند به رسولش می‌آموزد تا آن را از اهل کتاب بپرسد، از یک سو، بیان افکار و مقاصدشان است و برای اثبات چیزی است که در عمل از ایشان سر زده است و پرده‌برداری از حقیقت اهدافی است که آنان را به جبهه‌گیری در برابر مسلمانان و نمازشان وامی‌دارد. و از سوی دیگر، این پرسش انکاری است که آن‌ها را به این عمل وامی‌دارد را پست می‌داند. علاوه بر این، چنین پرسشی به مسلمانان آگاهی

می‌بخشد و ایشان را از دوستی با قوم یهود گریزان می‌سازد. در حقیقت، اهل کتاب در زمان رسول اکرم صلی الله علیه و آله از پیامبر خدا صلی الله علیه و آله انتقام نمی‌گرفتند و امروزه از پیشاهنگان جنبش اسلامی و از پیشقدمان گروه‌های مؤمنان انتقام نمی‌گیرند مگر به خاطر این که مسلمانان به خداوند ایمان دارند و قرآن بر ایشان نازل گشته است در حالی که قرآن، کتاب‌های آسمانی را که بر پیامبران و امت‌های گذشته نازل شده است، تصدیق می‌کند.

اهل کتاب با مسلمانان دشمنی می‌ورزند زیرا ایشان مسلمانند و آن‌ها یهودی و مسیحی هستند و هم به این علت که اهل کتاب خارج از آیین خدا هستند و از چیزهایی که خدا بر ایشان نازل کرده است، منحرفند. نشانه خروجشان از آن چیزهایی که بر آنان نازل شده است، این است که به آخرین رسول ایمان ندارند، آن رسالتی که تصدیق‌کننده کتاب‌های آسمانی پیشین و پیامبران راستین گذشته است و جملگی پیامبران را بزرگ و شریف می‌شمارد.

اهل کتاب با مسلمانان می‌جنگند و این جنگ کورکورانه و نابرابر را همیشه شعله‌ور و فروزان نگه می‌دارند. آن جنگی که هرگز خاموش نمی‌شود و نخواهد شد در طول ۱۴۰۰ سال داغی آن فروکش نکرده است و کاهشی به خود ندیده است. از زمانی که مسلمانان از مکه معظمه به مدینه منوره هجرت نمودند و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله اساس و بنیاد حکومت اسلامی را پایه‌ریزی نمود و مسلمانان دارای هویت جداگانه‌ای شدند و هستی مستقلی به دست آوردند، آن هستی مستقلی که در تحت نظام و برنامه الهی بود.

اهل کتاب بر مسلمانان سخت می‌تازند و آتش این جنگ خانمان سوز را همیشه فروزان نگه می‌دارند؛ بدان سبب که مسلمانان، مسلمانند. و ایشان آتش جنگ را خاموش نمی‌گردانند مگر این که مسلمانان از آیینشان برگردند و (العیاذ بالله) مرتد شوند چون اهل کتاب اکثرشان خارج از دین

هستند و از صراط مستقیم به بیراهه افتاده‌اند و به این علت مسلمانان متعهد و راستین را دوست نمی‌دارند.

خداوند سبحان، این حقیقت را به شکل قاطعانه‌تری در سوره‌ای دیگر به فرستاده خود، حضرت محمد ﷺ گوشزد می‌فرماید:

﴿وَأَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ [البقرة: ۱۲۰].

«یهودیان و مسیحیان هرگز از تو خشنود نخواهند شد مگر این که از آیین (تحریف شده و خواسته‌های نادرست) آن‌ها پیروی کنی (ترجمه فارسی فی ظلال القرآن)».

لذا ای مسلمانان جهان و به خصوص ملت غیور افغانستان، هرگز خیال نکنید که غربی‌ها به خصوص آمریکا، خیرخواه شما هستند و کشور عزیز افغانستان را بازسازی می‌کنند. از آیات ملکوتی قرآن مجید هویداست که اهل کتاب به هیچ عنوان از شما مسلمانان خشنود و راضی نخواهند شد، تا زمانی که شما از آیین تحریف شده آن‌ها اطاعت و پیروی کنید و در عصر حاضر که آیین منحط یهود و نصاری، الحاد و عریانی و بی‌عفتی و همجنس‌بازی و سگ‌پرستی شده است، ای متبعان شریعت غراء محمدی، آیا برای شما امکان‌پذیر است که از آیین منحط آن‌ها اطاعت و پیروی کنید؟ در حالی که خداوند متعال به شما دستور ترک موالات (محبت و همکاری) را در قرآن مجید داده است و به شما هشدار داده است که اگر از آیین آن‌ها اطاعت کردید، در دو جهان خاسر می‌گردید و هرگز به رستگاری و خیر نمی‌رسید.

امروزه، یهودیان و مسیحیان آنقدر به انحطاط و پستی و افت اخلاقی دچار شده‌اند که نکاح مرد با مرد و زن با زن را که از آن به همجنس‌بازی تعبیر می‌کنند، جایز و مباح می‌دانند؛ در حالی که این عمل زشت

همجنس‌بازی را حیوانات هم انجام نمی‌دهند و از آن بیزارند. انحطاط آن‌ها به جایی رسیده است که کشیش آن‌ها، زنی را به عقد سگی در می‌آورد و یک سگ با انسانی مقاربت و نزدیکی می‌کند. آن‌ها به تمامی از زیر بار اطاعت از شریعت و آیینی که از جانب خداوند بر آن‌ها نازل شده است، گریزانند. با وجود این، همه آن‌ها گمان می‌کنند که تمدن پیشرفته‌ای دارند و باید جهان به تمدن (پیش پا افتاده) آنان اقتدا کند و برای اجرای برنامه‌های کفری و شرکی خویش شب و روز تلاش می‌کنند و خود را به جهانیان معرفی می‌کنند. در حالی که احکم الحاکمین در قرآن مجید، سورهٔ بینه آن‌ها را ضرورت‌ترین و بدترین جرثومه جهان معرفی کرده است.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ [البینه: ۶].

«یقیناً کسانی که کفر ورزیده‌اند از اهل کتاب (یهودیان و مسیحیان) و مشرکان جهان، در آتش جهنم برای همیشه قرار خواهند گرفت و آن‌ها بدترین و ضرورت‌ترین مخلوق هستند».

خداوند متعال، آن‌ها را شر البریه معرفی می‌کند، در حالی که خودشان را شریف می‌دانند و با کلمات کفرآمیزشان مورد غضب و مقت خداوند متعال قرار گرفته‌اند.

از این که حضرت عیسی بن مریم علیه الصلوه و السلام را و حضرت عزیز علیه الصلوه و السلام را فرزند خداوند سبحانه و تعالی معرفی می‌کنند، مورد لعنت خداوند تعالی قرار گرفته‌اند و خداوند متعال فرموده است که آن‌ها به زبان پاک انبیایی مثل داود عليه السلام و عیسی بن مریم و خاتم النبیین ﷺ لعنت و نفرین شده‌اند، لذا هر کس به آن‌ها مودت و موالات و محبت داشته باشد، آن‌ها نیز، مورد لعنت و نفرین خداوند قرار خواهند گرفت.

﴿لَعْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾﴾ [المائدة: ۷۸-۸۱].

«کافران بنی اسرائیل بر زبان داود علیه السلام و عیسی پسر مریم علیها السلام لعنت و نفرین شده‌اند. این بدان خاطر بود که آنان پیوسته (از فرمان خدا) سرکشی می‌کردند و در (ظلم و فساد از حد می‌گذشتند) آنان از اعمال زشتی که انجام می‌دادند، دست نمی‌کشیدند و همدیگر را از زشتکاری‌ها نهی نمی‌کردند و پند نمی‌دادند و چه کار بدی می‌کردند.»

(چرا که دسته‌ای مرتکب منکرات می‌شدند و گروهی هم سکوت می‌کردند و بدین وسیله مجرم می‌گشتند.)

بسیاری از آنان را می‌بینی که کافران را به دوستی می‌پذیرند و با مشرکان برای نبرد با مسلمانان همدست می‌شوند و با این کار زشت چه توشه‌ی بدی برای آخرت خود پیشاپیش می‌فرستند. توشه‌ای که موجب خشم خدا و جاودانه ماندن در عذاب دوزخ است. اگر آنان به خدا و پیغمبر اسلام و آنچه بر او (از قرآن) نازل شده است، ایمان می‌آوردند (به سبب ایمان راستین) هرگز کافران را به دوستی نمی‌گرفتند اما بسیاری از آنان فاسق و از دین خارج هستند.

توضیح: پس روشن می‌گردد که تاریخ بنی اسرائیل از لحاظ کفر و معصیت و لعنت ریشه‌دار و دیرینه است و پیغمبرانشان که برای هدایت و نجات ایشان روانه شده‌اند، سرانجام به نفرین کردن و دور داشتن ایشان از

رهنمود یزدان پرداخته‌اند و با تضرع از خداوند طلبیده‌اند که لعنتشان کند و از رحمت خویش بی‌بهره‌شان نماید. خداوند نیز، دعای ایشان را شنیده و پذیرفته است و بر بنی‌اسرائیل خشم و لعنت نوشته و لازم گردانده است (ترجمه و تفسیر فی ظلال القرآن). از آیه ۸۱ هوداست که کسانی که به یهود و نصاری محبت و موالات دارند از گروه فاسقان؛ یعنی، خارج شدگان از فرمان خداوند سبحان به شمار می‌آیند و مانند یهود و نصاری تحت خشم و غضب خداوند متعال و لعن و نفرین انبیا قرار گرفته‌اند.

لذا بر تمام مسلمانان لازم است که از یهودیان و مسیحیان فاصله بگیرند و خود را مستحق لعنت و نفرین خداوند و انبیاء^{علیهم‌السلام} قرار ندهند.

یهود و نصاری از آنچه انفاق می‌کنند، هدفشان اینست که مردم را از راه خدا منع کنند، این مطلب را قرآن مجید در آیه ۳۶ سوره انفال چنین بیان فرموده است:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا
ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾
[الأنفال: ۳۶].

«کفار اموال خویش را انفاق می‌کنند تا مردم را از راه خدا مانع شوند. این انفاق آن‌ها برایشان حتماً سبب حسرت می‌شود سپس در دنیا مغلوب و در آخرت به طرف جهنم محشور می‌شوند».

خداوند متعال هدف انفاق کفار را در دنیا مشخص می‌گرداند که آن‌ها به دنبال جلوگیری از راه خداوند متعال هستند. لذا بر هر مسلمان و مؤمن، متعهدی لازم و ضروری است که ایمان و اسلام خویش را با دنیای پست، معامله و معاوضه نکند و بهشت جاودان را به دنیای حقیر و ناچیز ن فروشند بلکه گرسنگی و فشار اقتصادی را تحمل کنند؛ همانطور که پیامبر

اسلام ﷺ و یاران باوفایش مشکلات مالی را تحمل کردند و ایمان خویش را حفاظت نمودند و آن هدیه الهی را به ما انتقال دادند. لذا بر ما مسلمانان لازم است مانند پیامبر گرامی اسلام، فقر و گرسنگی را تحمل کنیم و ایمان و اسلام را به متاع دنیا نفروشیم. خداوند متعال در قرآن مجید فرموده است که اگر کفار را اطاعت کردید شما را مرتد و کافر می‌کنند و در دو جهان خاسر می‌شوید.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾﴾ [آل عمران: ۱۴۹].

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اگر کفار را اطاعت کنید، شما را مرتد و کافر می‌کنند و شما به حالت اول برمی‌گردید و در نتیجه برای همیشه خاسر می‌شوید.»

ای مسلمانان جهان، خداوند متعال به شما دستور داده است برای دفع فتنه یهود و نصاری با آن‌ها قتال کنید نه این که همکار شوید.

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّهِ كُلُّ آلِهَةٍ فَإِنِ أَنتَهُوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾﴾ [الأنفال: ۳۹].

«قتال کنید با کفار تا فتنه کفر و شرک رفع شود و دین به خداوند متعال اختصاص پیدا کند؛ یعنی، حدود و مقررات خداوند متعال در جهان تحقق پیدا کند. اگر دست از کفر کشیدند، خداوند متعال از اعمال آن‌ها خبر دارد.»

در سوره توبه، آیه ۱۴ خداوند متعال فرموده است که شما با کفار قتال کنید، خداوند آن‌ها را به دست شما مظلومان عذاب می‌دهد و آنان را به ذلت می‌کشد و شما را بر آن‌ها نصرت می‌دهد و به قلوب مؤمنان شفا عنایت می‌فرماید:

﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾﴾ [التوبة: ۱۴-۱۵].

«ای مؤمنین، با کفار قتال کنید؛ خداوند متعال آن‌ها را به دست شما عذاب می‌دهد و آن‌ها را به ذلت می‌کشد و شما را در مقابل آن‌ها نصرت می‌فرماید (به خاطر تعذیب آن‌ها و نصرت شما) قلب‌های شما را شفا عنایت می‌فرماید و غم و اندوه قلوب مؤمنان را دفع می‌کند (چون که قدرت مقابله را با شما پیدا نمی‌کنند) و هر کسی را که او بخواهد، ایمان نصیب می‌کند و خداوند متعال دانا و حکیم است.»

چون که خداوند متعال دانا و حکیم است و شما نادانید باید از او اطاعت کنید و مشکلات جهاد را تحمل بفرمایید تا به سعادت دنیا و آخرت برسید. او به شما دستور می‌دهد که با ائمه (امامان و سران) کفر بجنگید زیرا آن‌ها عهد و پیمان را رعایت نمی‌کنند و اگر بر شما غلبه کردند، به هیچ عنوان ملاحظه شما را نخواهند کرد.

﴿وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَأَ أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾ أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهُمْ يُبَاخِرُونَ الرُّسُولَ وَهُمْ بَدَّءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾﴾ [التوبة: ۱۲-۱۳].

«اگر عهدهای خود را شکستند و دین شما را مورد طعن قرار دادند. پس ای مسلمانان، با ائمه کفر قتال کنید (و آن‌ها را گردن بزنید) چون هیچ عهد و پیمانی را رعایت نمی‌کنند تا از کفر و شرک دست بکشند. آیا شما قتال نمی‌کنید با قومی که عهدها و پیمان‌های خود را شکسته‌اند و تصمیم

گرفته‌اند که رسول الله ﷺ را اخراج کنند (یعنی شریعت غراء محمدی را از میان ملت اخراج می‌کنند)؟ در حالی که آن‌ها ظالمانه جنگ را شروع کرده‌اند، آیا شما از آن‌ها می‌ترسید در حالی که خداوند متعال سزاوارتر است که از او بترسید (گوش به فرمان او باشید) اگر واقعاً مؤمن هستید».

ای مسلمانان جهان، خداوند متعال در این آیات شریفه به شما دستور می‌دهد که ائمه کفر را گردن بزنید چون آن‌ها در صورت قدرت یافتن بر شما هیچ رحمی ندارند اگر آن‌ها نمی‌خواهند که آیین اسلام و سنت‌های پاک پیامبر را از جامعه شما خارج کنند و شما را از طریقه آن رسول گرامی منحرف سازند پس چرا جنگ را با شما بدون هیچ دلیلی آغاز کرده‌اند و آن را بر شما تحمیل نموده‌اند. از آن‌ها نترسید و آن‌ها را اطاعت نکنید و از زیر بار طاعت آن‌ها بیرون آید و از تجهیزات نظامی آن‌ها نترسید. خداوند متعال سزاوارتر است که از او بترسید و گوش به فرمان خدای متعال باشید، اگر واقعاً ایمان به قدرت او دارید؟ او می‌تواند شما را علیه آن‌ها نصرت و به دست مظلوم شما آن‌ها را عذاب دهد.

امروز همه جهانیان شاهدند که مسیحیان آمریکایی بدون هیچ دلیلی بر کشور عزیز افغانستان یورش آورده‌اند و هزاران طفل، زن، پیر و جوان را به خاک و خون کشیده‌اند و به نام دموکراسی برای رسیدن به اهداف شوم خود حکومتی تشکیل داده‌اند و اهداف شوم کفری و شرکی و عریانی و بی‌حیایی خویش را انتشار می‌دهند و می‌خواهند سنت‌های پاک اسلامی را مبدل به فرهنگ منحط خویش گردانند و شراب‌خواری، رباخواری، خوک‌خواری را در میان ملت مسلمان رایج کنند و سرمایه‌های گرانبهای ایمان و عفت و پاکدامنی را از مسلمانان می‌گیرند و در عوض، کفر و بی‌عفتی و عریانی را منتشر می‌کنند. خداوند متعال آن‌ها را به اهداف شومشان نرساند. در حقیقت این هجوم کفار بدون هیچ مدرکی به بهانه

سرکوبی تروریست‌ها، امتحان خداوندی است چنانکه در آیه ۱۶ از سوره توبه این مطلب چنین بیان شده است:

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ [التوبة: ۱۶].

ای مسلمانان جهان، شما تصور می‌کنید که بدون این که خداوند متعال مجاهدان را مشخص کند و بدون این که مخلصان و محبان خدا و رسول و مؤمنان را (از منافقین) ممتاز کند، رها می‌شوید و هیچ بار تکلیف و زحمت شرعی بر شما نیست. این تصور را نداشته باشید که بدون امتحان رها می‌شوید. خداوند متعال گرچه اطلاع کامل از شما دارد لیکن او می‌خواهد که با دستور جهاد، مسلمانان واقعی را که به جای خدا و رسول و مؤمنان، دیگران را همکار و دوست قرار نمی‌دهند و با دشمنان خدا و رسول می‌جنگند به جهانیان معرفی نماید و به دشمنان خود اتمام حجت کند. لذا ای مسلمانان افغانستان، اگر می‌خواهید فردای قیامت سرافراز و روسفید به محضر عدل الهی حاضر شوید، بکوشید تا در این امتحان الهی مقبول درگاه او گردید و هرگز به خاطر دلار و دیگر احتیاجات خود در برابر کفار به خصوص آمریکای جهانخوار تسلیم نشوید بلکه همان‌گونه که در برابر روس‌ها پیکار کردید و خداوند عظمت آن‌ها را توسط شما از هم پاشاند و شما به عنوان ملت مجاهد در عالم شناخته شدید، ملت افغان، در مقابل این کفر کینه‌توز و قسم‌خورده نیز، کمر همت ببندید و ترس و واهمه را از دل بیرون کنید و تاریخ درخشان گذشته خود را علیه جهانخواران آمریکا تکرار کنید و نترسید که خداوند متعال به مؤمنان وعده نصرت داده است:

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: ۷].

اگر شما دین خدا را پیروز کنید، خداوند متعال حتماً شما را نصرت خواهد داد و قدم‌های شما را در برابر دشمن مضبوط می‌گرداند و از همکاری تعدادی از مسلمان‌نماها که با کفار رابطه دارند، مرعوب و متأثر نشوید زیرا در طول تاریخ چنین خائن‌هایی در صفوف مسلمانان بوده‌اند که به نفع کفار کار می‌کردند. چنانکه در زمان هجوم ارتش سرخ شوروی تعدادی از منافقان مسلمان نما با وجود خواندن کلمه طیبه با روس‌ها همکاری و همفکر بودند لیکن مجاهدان فریب آن‌ها را نخوردند بلکه با ادامه جهاد در آخر امر موفق شدند که بر کفار و همکاران آن‌ها غلبه کنند. همکاری و همفکری با کفار از صفات منافقان است که در قرآن مجید بیان شده است، چنانکه این مطلب در آیات مکتوب شده روشن گشت.

و در صفات مؤمنان واقعی و مخلص آمده است که به دشمنان و مخالفان خدا و رسول محبت ندارند، حتی اگر مخالفان خدا و رسول، خویشاوندان درجه یک آن‌ها باشند، چنانکه این مطلب را قرآن مجید در سوره مجادله بیان کرده است و از این نوع مسلمانان با عنوان «حزب‌الله» یاد کرده است و اعلان فرموده است که خداوند از آن‌ها خشنود است و آن‌ها نیز، از خداوند متعال راضی شده‌اند و خداوند متعال آن‌ها را در بهشت برین داخل می‌فرماید:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾﴾ [المجادلة: ٢٢].

«قومی را نمی‌یابی که ایمان به خداوند و روز قیامت داشته باشند و با مخالفان خدا و رسول گرامی‌اش مخالفت کنند؛ حتی اگر آن‌ها (مخالفان) پدران و فرزندان و برادران و خویشاوندان آن‌ها باشند. این‌ها کسانی‌اند که خداوند متعال ایمان را در قلوبشان نوشته است و آن‌ها موید به روح قدسند - آن‌ها را در بهشت داخل می‌فرماید که از زیر آن‌ها نهرها جاری است و برای همیشه در آن می‌مانند خداوند متعال از آن‌ها راضی شده است و آن‌ها نیز، از خداوند متعال راضی‌اند آن‌ها در حقیقت حزب‌الله هستند. توجه داشته باشید که حزب‌الله برای همیشه رستگارانند».

صفات مؤمنین واقعی در این آیه شریفه بیان شده است که با مخالفان خدا و رسول گرامی‌اش هرگز محبت و مودت ندارند، حتی اگر مخالفان خدا و رسول، خویشاوندان درجه یک آن‌ها باشند. پس ای کسانی که به خداوند متعال و رسول گرامی او محبت دارید و ایمان دارید که بعد از مرگ با خداوند متعال و رسول گرامی‌اش ملاقات می‌کنید و خداوند شما را از اعمالتان خبر می‌کند، با دشمنان و مخالفان و منکران قرآن مجید، محبت و همکاری و همفکری نداشته باشید و از همکاری و همفکری با آن‌ها اجتناب ورزید حتی اگر آن‌ها خویشاوندان شما باشند و با شما نسبت پدری و فرزندی و برادری داشته باشند چرا که همکاری و همفکری و محبت با مخالفان خدا و رسول گرامی‌اش شما را به کفر و شرک و نفاق می‌کشاند و سرانجام هر کافر و مشرک و منافقی، جهنم ابدی است.

اگر می‌خواهید که در آخرت سرافراز و روسفید باشید با کفار و ملحدان و منافقان قطع رابطه کنید؛ مانند اصحاب رسول گرامی که با مخالفان خدا و رسولش در میدان بدر و احد به مبارزه پرداختند. اگرچه آن‌ها از نظر نسب با همدیگر خویشاوند بودند امروز که کفر جهانی با همه تجهیزات نظامی و رسانه‌ای خود برای نابودی آیین اسلام مصمم است، بر مسلمانان جهان لازم

است بلکه فرض عین است که علیه آن‌ها قیام کنند و از تجهیزات آن‌ها خوف و هراسی نداشته باشند و گوش به فرمان رب‌العالمین باشند که فرموده است: ای مسلمانان، در طلب و تعقیب کفار سست نباشید؛ اگر چه شما از آن‌ها ضربه خورده‌اید، آن‌ها نیز، از شما ضربه خورده‌اند.

اما تفاوت شما و آن‌ها در این است که شما از خداوند امید جنت و نعمت‌های آن را دارید در حالی که آن‌ها این امید را ندارند و ضربه‌هایی که خورده‌اید هم، از حکمت خالی نیست.

خداوند علیم و حکیم، حکمت‌های آن را بهتر از شما می‌داند.

﴿وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ^ط وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾﴾ [النساء: ۱۰۴].

«در جستجوی قوم (کافرانی که اعلان جنگ با شما نموده‌اند و می‌کوشند از همه سو بر شما بتازند) سستی نکنید (و پیوسته در کمین ایشان باشید و با آنان مبارزه کنید) اگر (از جنگ و جراحات) درد می‌کشید، آنان هم مثل شما درد می‌کشند و رنج می‌برند (اما فرق شما و ایشان در این است که) شما چیزی از خداوند امید دارید و می‌طلبید که آن‌ها به آن امید و طلب ندارند».

(که آن رضای الله و بهشت جاویدان است) و خداوند آگاه (از اعمال شما و اعمال آنان است) و حکیم است (جزای اعمالتان را به هر یک از شما و ایشان می‌دهد). آخرین فرمان خداوند متعال به امت مسلمان در سوره براءت در آیه ۵ آمده است که ای مؤمنان، در هر کجا که مشرکان محارب (کسانی که با شما در جنگند) را یافتید آن‌ها را گردن بزنید و دستگیر کرده و اسیر کنید و آن‌ها را به محاصره درآورید و برای پایین آوردن شوکت کفر و شرک در هر کمینگاهی برای آن‌ها کمین کنید تا این که آن‌ها تسلیم شوند و

دست از کفر و شرک بکشند و در مسیر اطاعت خدا و رسول گرامی‌اش با جان و مال حاضر شوند. پس راه آن‌ها را در دنیا باز کنید چون خداوند متعال بخشنده و مهربان است.

﴿فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضِرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾﴾ [التوبة: ٥].

«بعد از گذشت ماه‌های حرام، گردن بزنید مشرکان (محرابین) را در هر کجای دنیا که یافتید و اسیر و دستگیر کنید آن‌ها را و در محاصره خویش درآورید (و برای نابودی شوکت کفر و شرک) در هر کمینگاه، کمین کنید پس اگر آن‌ها از کفر و شرک باز گردند و نماز را اقامه کنند و زکات را اداء نمایند (از خداوند و رسول گرامیش با جان و مال اطاعت کنند)، راه آن‌ها را در دنیا باز کنید چون که خداوند متعال بخشنده و مهربان است.»

این آیه شریفه در اصطلاح مفسران به آیه سیف و قتال معروف است و ناسخ آیاتی است که در آن‌ها دستور نرمی و مدارا با کفار داده شده است.

وماعلینا الا البلاغ المبین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین

وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد واله وصحبه اجمعین.

(از کلیه برادران و خواهران مسلمان اعم از محصلان، علما و طلاب علوم دینی که این رساله به دست آن‌ها رسیده است، تقاضا می‌شود که مطالب این کتاب را در مجامع عمومی از جمله در جمع خانواده، دوستان، اقوام و عموم مسلمانان در مساجد و غیر مساجد بخوانند تا بدین وسیله آن‌ها نیز، در راه احیا فریضه جهاد سهمی گرفته باشند و امید است که خداوند متعال آن‌ها را در لیست مجاهدین فی سبیل الله قرار دهد.)